

Valevni Javnaðarfloksins, Gisleyg Dahl Bonde, skrivur:

Ríkisfelagsskapurin er annað enn krónur og oyru

Til hetta fólkatingsvalið hava teir ymisku flokkarnir ikki gjørt tað lætt hjá fólki at skilja, hvat valið snýr seg um. Teir hava hvør í sínum lagi sitt egna niðurlag.

Ríkisfelagsskapurin er annað enn krónur og oyru

Sambandsflokkurin tvihekkur sum altíð um, at eisini hetta val er eitt val imillum samband og loysing.

Teir borðreiða sum vanligt við ræðumyndum um neyð og elendigheit tann dag vit skulu standa á

egnum beinum.

Tey siga, at ríkisfelagsskapurin er ikki tryggari enn so, at hann fer í seguna, um vit ynskja tað. Tann møguleika hava dansir eisini.

Sambandsflokkurin ger ríkisfelagsskapin upp í kr. og oyrum — tí teir siga — er felagsskapurin rokin, skulu vit við biddarapasanum eftir tí, vit í dag hava rætt til.

Er tann 600 ára gamli ríkisfelagsskapurin teimum ikki meira verdur, enn tær krónurnar, hesin flokkur kundi fingið við heim aftur í posanum.

Ynski okkara má vera at gerast sjálvbjargin —

líkamikið hvussu tann ríkisrættarlaga stóðan er. Eitt fólk, ið ikki ynskir og stremlar fram imóti sjálvbjargni, hevur onki stavnhalð sum tjóð.

Lincoln segði, at sigurin «avhøngur» ikki so nógv av hjálp frá øðrum, sum av áliti á teg sjálvan. Hetta sjálvsálit hevur sambandsflokkurin ikki.

Bjóða seg fram til stórv, teir ikki vilja hava

Hóast fólkaflokkurin helst vil hava fólkatingsseðsinar avtíknar, so stillar eisini hann mann-

sterkur upp.

Vit vita øll, at eitt føroyskt fólkatingsumboð er umboð Føroya fólks, men hetta veit fólkaflokkurin eftir øllum at døma ikki, tí umboð hansara hevur prógvað meira enn eina ferð, at hann ikki hevur umboðað meirilutan á lógtíngi. Aðrenn hann varð valdur, lovaði hann veljarum sínum, at hann fer ikki at blanda seg í donsk viðurskipti yvirhever. Sannleikin er ein annar, tí síðan hann kom á fólkatíng, hevur hann ikki gjørt stórt annað. Uppgáva hansara á fólkatíngi hevur ikki verið at verja føroysk áhugamál, men at vera

trygdarventilur hjá Schlüter.

Virða heimastýris skipanina

Heimastýrisskipanin sum javnaðarflokkurin eigur sín stóra lut í, og sum upp igjøgnum árin er útbygd, hevur gagnað samfelagnum og hevur spart okkum nógvir trupulleikar, sum annars lættliga kundu havt stungið seg upp landanna millum.

Flokkurin stillar upp til fólkatingsvalið, tí tað er okkara skylda, og enn verða nógv mál, sum viðkoma okkum, viðgjørð á fólkatíngi.

Javnaðarumboðini hava avgjørt ikki sovið har niðri, sum onkur flokkur hevur kastað teimum fyri. Høvdu vit ikki havt tey á fólkatíngi øll hesi ár, hevði nógv ligið á lani, og føroyingar høvdu vítað lítið um hvat arbeiðt varð har niðri.

Umboð okkara hevur altíð føroysk áhugamál fremst í huga, og hevur ikki, sum onkur annar, reist mál og tikið orðið á fólkatíngi bara fyri at fáa umtalu.

Eitt javnaðarumboð á fólkatíngi fer altíð at rekja hetta starv í álvara. Veljið tí eitt alitisumboð — eitt javnaðarumboð.

Politikkur er ikki bert skip berghol og vegir

— Men viðhvørt er tað, sum um menniskjan hvørvur í øllum hesum, hóast politikkur skuldi verið at skapa góðar umstøður fyri hana, skrivur Marita Petersen, valevni javnaðarfloksins, m.a.

Menniskjanar eydna, trivnaður og vælfærd er endamálið við politikki javnaðarfloksins.

Í almenna politiska kjakinum verður familjan ofta tikin fram, og vit her í Føroyum hava stóran áhuga fyri familjuni sum stovni.

Tað er gott, at so er, tí familjan er grundvøllurin í samfelagnum, og hevur hon tað gott, hevur samfelagið tað gott.

Stutt fyri jól kom lóg um barnastyrk, og menn hava tosað óført um, at hetta botir munandi um umstøðurnar hjá familjuni.

Men her er helst gjørt alt ov nógv av, tí um

familjan veruliga skal fáa tað betur, so skal annað og meira til.

Nei, neyðugt verður at broyta hugsan og gera nýggjar metingar, um hvat er av týðningi í okkara samfelag.

Politikkur er í dag skip, havnir, berghol, flogvøllir og vegir. Tað er hetta tíðin, kreftirnar og pengarnir verða brúktir til.

Sjálvsagt er neyðugt at tosa um skip, tí fiskivinnan er livsgrundarlag okkara, og neyðugt við góðum havnum og góðari samferðslu.

Men við hvørt er tað, sum um menniskjan hvørvur í øllum hesum, hóast politikkur skuldi

verið at skapa góðar umstøður fyri hana.

Vit skulu gera nakað fyri familjuna við stóði í degnum í dag og ikki í hvussu tað var fyrr.

Vit liva í 1988 og ikki í 1958, og tað tykjast menn at hava ilt við at skilja.

Í dag ynskja nógv konur at arbeiða úti, sjálvst um tær eiga børn. Og tær verða fleiri og fleiri. Tað ber ikki til at royna at flyta tíðina aftur og tosa um, hvussu gott alt var fyrr.

Nei, neyðugt er at geva kvinnum og harvið familjum teirra góðar umstøður og vit eiga at geva børnum okkara bestu umstøður at mennast og trivast.

Hetta gera vit m.a. við at geva øllum børnum møguleika at sleppa í barnagarð.

Nógv hevur verið tosað um, at hetta tekur frá foreldrunum, men so er ikki. Foreldrin eru týðningarmestu persónar í lívi barnsins til langt eftir, at tað er farið í skúla.

Men ein barnagarður gevur møguleika, sum familjan í dag ikki hevur. Útreiðslurnar til bústað eru so stórar, at tvær inn-tøkur nóg illa, og við

hvørt ikki, klára at gjalda. Og hendan byrðan er helset tann, sum tyngir barnafamiljuna mest.

So eru tað onnur, sum einki fáa at bugva í, og eitt er vist, at vánaligar bústaðarumstøður kunnu oyðileggja familjuna.

Her er neyðugt, at broytingar koma í.

Um vit vilja familjuni væl, verður neyðugt at prioritera hesi mál frammarlaga, helst framman fyri nógv av tí, sum í dag liggur fremst.

Vit tryggja hvørki børn ella familjur við bert at geva teimum nakrar 1000,- kr. um árið, og annars lata alt annað óbroytt.

Men javnaðarflokkurin vil gera hesar broytingar, tí endamálið við politikki javnaðarfloksins er menniskjanar eydna, trivnaður og vælfærd.

Í samfelag okkara er heilt stórv munur á figgarligu umstøðunum hjá fólki. Nøkur er heilt væl fyri. Nøkur eru hampuliga væl fyri, meðan tað eru nøkur, ið hoyra til lág-lønarbólkin.

Kvinnurnar eru, meðt eftir inntøku, botnurin í okkara samfelag.

Lønin fyri eitt arbeiði

sigur, hvussu arbeiðið verður virt.

Flestall stórv innan um-sorgan, barnaansing og -uppaling, eru kvinnustórv, og tey eru øll illa lønt.

Tað er nú undarligt, at so er, tí vit hoyra í heilum, hvussu týðningarmikið arbeiðið hjá kvinnum er, hvussu gott tað er, at vit passa børnini og uppala tey, at vit taka okkum av teimum gomlu og at vit passa heimidi — tí, sum teir siga, hetta er grundvøllurin í samfelagnum, hetta tryggjar, at samfelagið ikki fer í uppløysing.

Men viðgangast má, at kvinnuarbeiðið er lítið virt og illa lønt.

Jú, tað er sannuliga neyðugt at fáa javnstøðu á tí vinnuliga og figgarliga okinum.

Eisini verður neyðugt at tryggja og stuðla gentum og kvinnum at fáa útbúgving, so tær verða figgarliga sjálvbjargar.

Tí treytin fyri persónligum frælsi er figgarligt frælsi.

Javnaðarflokkurin hevur lagt javnstøðulógina fyri tíngið, og flokkurin fer av øllum alvi at virka fyri, at vit fáa veruliga

javnstøðu í Føroyum.

Hesi mál, sum eg her havi viðgjørt, vil onkur halda, hava so lítið við valið 10. mai at gera, tí hetta valið er eitt fólkatingsval.

Men tey eru nú ikki so óviðkomandi, tí valið týsdagin er eisini eitt val, um vit skulu lata egoismu og «hvør sæta sær» vinna, ella vit skulu velja solidaritet og hjálpsmi.

Vilt tú, at familjan skal fáa betri umstøður — so skalt tú velja javnaðarflokkin.

Vilt tú, at børnini, tey gomlu og tey minni mentu skulu hava tað gott og trygt — so skalt tú velja javnaðarflokkin.

Vilt tú, at tey minni mentu skulu hava tað gott og trygt — so skalt tú velja javnaðarflokkin.

ja, vilt tú hava eitt gott menniskjaligt og solidariskt samfelag — so skalt tú velja javnaðarflokkin. Gott val!

Marita Petersen